

VU LAN NHỚ MẸ

September 9, 1997

NHẠC : VÕ TÁ HÂN

THƠ : T.M.K.

Nhẹ nhàng. Xót xa

Cứ mỗi độ mùa Vu Lan trở lại Thấy hoa trắng bỗng đứng buồn nao

nao Ôn mẹ cha dưỡng dục nặng muôn phần Trọn kiếp sống nhọc nhằn nuôi đàn

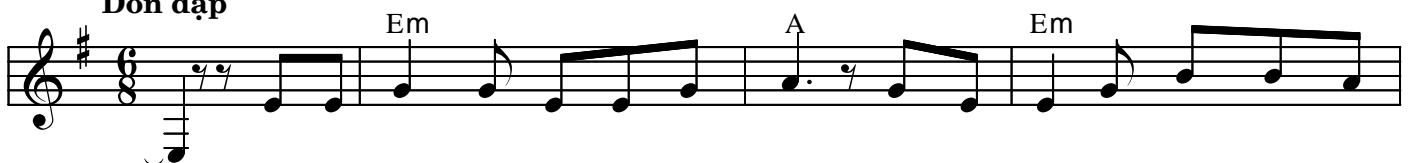

con Con mất mẹ là tan bao kỳ vọng Mắt tình thương chứa chan lệ tuôn

roi Mẹ kính yêu biết tìm mẹ nơi nào Hay chỉ giấc chiêm bao tìm hội ngộ

Dồn dập

Theo năm tháng giữa giòng đời bão tố Thân lạc loài theo số kiếp tha

hương Mái nhà xưa bao kỷ niệm êm đềm Bừng sống dậy trên đường con phiêu

lãng Giờ mình con phong trần cùng năm tháng Nhớ mẹ hiền giòng nước mắt tuôn

roi Con cảm thấy sao đời mình bất hạnh Khi mất rồi hình ảnh mẹ hiền thương

Nhẹ nhàng

Con khác nào đàn chim côi nhỏ dại Biết làm sao báo ơn mẹ thâm

sâu Ngày Vu Lan xúc cảm dạ xuyên xao Cài hoa trắng sao lòng nghe quận

đau Trướcchánh điệnthành tâm con khẩn nguyện Cúi đầu xin chư Phật ngự muôn

phương Bậc Chí Tôn hãy nhủ lòng xót thương Độ hiền mẫu siêu sinh miền cực lạc Meo!